

Schriftlezing en toespraak uit de mensenwijdingsdienst
Groningen 17 mei 2020

Schriftlezing: Johannes 14, 1-22

Laat je hart niet in onrust brengen. Vertrouw op God en vertrouw op mij. In het huis van mijn Vader zijn vele woningen. Als dat niet zo was, zou ik jullie dan hebben gezegd, dat ik erheen ga om voor jullie een plaats te bereiden? Als ik daarheen ben gegaan en voor jullie een plaats heb bereid, kom ik terug en zal jullie bij mij opnemen, opdat waar ik ben, ook jullie zijn. En waar ik heen ga, weten jullie de weg.

Thomas zei tegen hem: Heer, wij weten niet waar je heen gaat. Hoe kunnen wij de weg weten? Jezus zei tegen hem: Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader, tenzij door mij. Als jullie mij zouden kennen, zouden jullie ook mijn Vader kennen. Maar van nu af aan kennen jullie Hem en hebben Hem gezien. Filippus zei tegen hem: Heer, toon ons de Vader, dat is genoeg voor ons. Jezus zei tegen hem: Zo'n lange tijd ben ik bij jullie en je kent mij nog niet, Filippus? Wie mij heeft gezien, heeft de Vader gezien. Hoe kun je dan zeggen: Toon ons de Vader? Geloof je niet, dat ik in de Vader ben en de Vader in mij is? De woorden die ik tot jullie spreek, spreek ik niet uit mijzelf; zij zijn het werk van de Vader, die in mij woont. Geloof in mij, want Ik ben in de Vader, en de Vader is in mij. Geloof anders door de werken voor zichzelf te laten spreken. Amen, amen, ik zeg jullie: Wie in mij gelooft, zal het werk dat ik doe, ook doen; zelfs nog grotere werken zal hij doen, want ik ga naar de Vader en wat jullie ook in mijn naam zullen vragen, ik zal het doen, opdat het geestlicht van de Vader verschijnt in de Zoon. Als jullie mij iets zullen vragen in mijn naam, zal ik het doen.

Als jullie mij liefhebben, blijf dan trouw aan wat ik jullie vraag. En ik zal de Vader vragen en Hij zal jullie een andere helper geven, om bij jullie te zijn door alle tijden heen: de Geest van de waarheid. De wereld kan hem niet opnemen, omdat zij hem niet ziet en hem niet kent. Maar jullie kennen hem, omdat hij bij jullie blijft en in jullie zal zijn. Ik laat jullie niet als wezen achter; ik kom naar jullie toe. Nog een korte tijd en de wereld zal mij niet meer zien, maar jullie zullen mij zien, omdat ik leef en ook jullie zullen leven. Op die dag zullen jullie zelf weten, dat ik in mijn Vader ben en jullie in mij zijn en ik in jullie. Wie mijn opdracht in zich bewaart en daarnaar handelt, die is het die mij liefheeft. En wie mij liefheeft, zal van mijn Vader liefde ontvangen en ik zal hem mijn liefde geven en aan hem verschijnen.

Toespraak

In tijd van crisis is het eerste wat in ons mensen reageert een instinct, één van de weinige instincten dat bij ons nog springlevend is: het instinct van het zelfbehoud. Dat instinct spreekt des te sterker als die crisis levensbedreigend is. Als de ander als bedreiging wordt ervaren, komt daar ook het wantrouwen bij, naar individuele mensen als ook naar de maatschappij: nemen ze het wel net zo serieus als ik, of juist veel te serieus? Vertellen ze wel de waarheid? Ondertussen zie je dat we op de wereld zo verweven zijn dat, wanneer ieder zich op z'n eigen eiland terugtrekt, er weer hele nieuwe problemen ontstaan. Bijvoorbeeld in de voedseldistributie over de wereld. Hoe vind je de weg uit zo'n situatie?

In deze week, de laatste van de Paastijd, horen we de woorden van Christus: "Ik Ben de Weg, de Waarheid en het Leven". Wat is het "ik" dat zo over zich kan spreken? Niet het "ik" van het instinct, van de levensangst, het wantrouwen en het krampachtig zelfbehoud. Misschien juist het "ik" dat in zichzelf plaats kan maken, ruimte heeft voor de noden, de gevoelens, het wezen van de ander. Het "ik" dat zo groot kan worden, dat er plaats in is voor al het andere. Dit "ik" als de weg, de waarheid en het leven. Dat deze crisis, naast het instinct, óók dit "ik" in mensen wakker kan maken, ja, zo zij het.